3) V případě záporné odpovědi na první otázku a kladné odpovědi na druhou otázku, lze výrobce těžkého topného oleje (Total raffinage) nebo prodávajícího a nájemce lodi (Total international Ltd) považovat ve smyslu článku 1 písm. b) a c) směrnice 2006/12/ES a pro účely uplatnění článku 15 téže směrnice za původce nebo držitele odpadu, když byl výrobek v okamžiku havárie, v jejímž důsledku se přeměnil na odpad, přepravován třetí osobou?

(1) Směrnice Rady 68/414/EHS ze dne 20. prosince 1968, kterou se členským státům EHS ukládá povinnost udržovat minimální zásoby ropy a/nebo ropných produktů (Úř. věst. L 308, s. 14; Zvl. vyd. 12/01, s. 29).
(2) Směrnice Rady 98/93/ES ze dne 14. prosince 1998, kterou se mění směrnice 68/414/EHS, kterou se členským státům EHS ukládá povinnost udržovat minimální zásoby ropy a/nebo ropných produktů (Úř. věst. L 358, s. 100; Zvl. vyd. 12/02, s. 68).
(3) Směrnice Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech (Úř. věst. L 194, s. 39; Zvl. vyd. 15/01, s. 23).
(4) Směrnice Rady 91/156/EHS ze dne 18. března 1991, kterou se mění směrnice 75/442/EHS o odpadech (Úř. věst. L 78, s. 32; Zvl. vyd. 15/02, s. 3).
(5) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech (Úř. věst. L 114, s. 9).

Žaloba podaná dne 3. dubna 2007 – Komise Evropských společenství v. Španělské království

(Věc C-189/07)

(2007/C 129/17)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: P. Oliver a F. Jimeno Fernández, zmocněnci)

Žalované: Španělské království

Návrhová žádání žalobkyně

— Určit, že Španělské království tím,

že na svém území a v mořských vodách, které spadají pod jeho svrchovanost nebo jurisdikci, neprovedlo uspokojujícím způsobem kontrolu, inspekci a dohled nad rybolovnou činností, včetně vykládky a uvádění na trh druhů podléhajících ustanovením o minimální velikosti ve smyslu nařízení (ES) č. 850/98 (1) a 2406/96 (2); a

že se s dostatečným úsilím nepostaralo o přijetí vhodných opatření proti osobám odpovědným za porušení právní úpravy Společenství, zejména prostřednictvím zahájení správních či trestních řízení a uložením odrazujících sankcí uvedeným osobám,

nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 2 odst. 1 a čl. 31 odst. 1 a 2 nařízení (EHS) č. 2847/93 (3).

— Uložit Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Platný právní rámec vyžaduje, aby členské státy:

— Zavedly účinný režim kontroly, inspekce a dohledu nad činností vykládky a uvádění na trh druhů podléhajících ustanovením o minimální velikosti.

— Ukládaly odrazující sankce osobám odpovědným za porušení právní úpravy Společenství.

— Účinně vykonávaly sankce, které lze uložit takovým odpovědným osobám, za účelem předcházení bezdůvodnému obohacení na základě protiprávní činnosti.

V projednávané věci bylo náležitě zjištěno, že Španělsko nesplnilo povinnosti, které mu ukládá právní úprava Společenství v oblasti kontroly a sankcionování protiprávního jednání v oblasti rybolovné činnosti. Uvedené nesplnění povinnosti bylo prokázáno nejen na základě zpráv inspektorů Společenství, ale uznal jej rovněž samotný žalovaný.

(1) Nařízení Rady (ES) č. 850/98 ze dne 30. března 1998 o zachování rybolovných zdrojů pomocí technických opatření na ochranu nedospělých mořských živočichů (Úř. věst. L 125, s. 1).
(2) Nařízení Rady (ES) č. 2406/96 ze dne 26. listopadu 1996 o stanovení společných obchodních norem pro některé produkty rybolovu (Úř. věst. L 334, s. 1).
(3) Nařízení Rady (EHS) č. 2847/93 ze dne 12. října 1993 o zavedení kontrolního režimu pro společnou rybářskou politiku (Úř. věst. L 261, s. 1).

Žaloba podaná dne 3. dubna 2007 – Komise Evropských společenství v. Italská republika

(Věc C-190/07)

(2007/C 129/18)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: C. Cattabriga, zmocněnec)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Italská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2004/117/ES [1] ze dne 22. prosince 2004, kterou se mění směrnice Rady 66/401/EHS, 66/402/EHS, 2002/54/ES, 2002/55/ES a 2002/57/ES, pokud jde o zkoušky pod úředním dohledem a rovnocennost osiva vyprodukovaného ve třetích zemích, nebo v každém případě tím, že Komisi o těchto ustanoveních neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 8 uvedené směrnice;

— uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2004/117/ES uplynula dne 1. října 2005.

[1] Úř. věst. 2005, L 14, s. 18.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Zala Megyei Bíróság (Maďarská republika) dne 10. dubna 2007 – OTP Bank Rt. a Merlin Gerin Zala Kft. v. Zala Megyei Közigazgatási Hivatal

(Věc C-195/07)

(2007/C 129/19)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Zala Megyei Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: OTP Bank Rt. a Merlin Gerin Zala Kft.

Žalovaný: Zala Megyei Közigazgatási Hivatal

Předběžné otázky

1) Má být bod 3 písm. a) části 4 přílohy X „Aktu o přistoupení“ [1] (Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie), který se použije na základě článku 24 uvedeného Aktu o přistoupení a který stanoví, že „Maďarsko [může] uplatňovat do 31. prosince 2007 dočasná snížení místní podnikatelské daně až na 2 % čistých příjmů podniků, udělovaná orgány místní samosprávy na základě článků 6 a 7 zákona C z roku 1990 o místních daních […]“, vykládán v tom smyslu, že:

   — se jedná o přechodnou výjimku, která umožňuje Maďarsku zachovat místní podnikatelskou daň, nebo

   — Smlouva o přistoupení, stanovíce možnost zachovat snížení místní podnikatelské daně, přiznala Maďarsku (přechodné) právo zachovat rovněž kategorii místní podnikatelské daně?

2) Pokud je odpověď na první otázku záporná, tento soud pokládá rovněž následující otázku:

   Jaká jsou při správném výkladu šesté směrnice Rady 77/388/EHS [2] kritéria pro určení, zda určitá daň nemá povahu daně z obratu ve smyslu článku 33 šesté směrnice?

[1] Úř. věst. L 236, s. 846.
[2] Úř. věst. L 145, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 12. dubna 2007 Aktieselskabet af 21. november 2001 proti rozsudku Soudu prvního stupně (prvního senátu) vydanému dne 6. února 2007 ve věci T-477/04, Aktieselskabet af 21. november 2001 v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.)

(Věc C-197/07 P)

(2007/C 129/20)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Aktieselskabet af 21. november 2001 (zástupce: C. Barrett Christiansen, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky)

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr

— zrušil v plném rozsahu rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 6. února 2007, vydaný ve věci T-477/04 (dále jen „napadený rozsudek“),